

در باره زندگی رفیق شهید محمد امین ترابی

چریک فدایی خلق، رفیق محمد امین ترابی از زمره انقلابیونی بود که در جریان یورش سیستماتیک و سراسری رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی به نیروهای انقلابی، در تاریخ ۲۰ مهر ماه سال ۶۰ توسط دژخیمان جمهوری اسلامی اعدام گردید. رفیقی که پایداریش در دوران بازجویی و شکنجه های ذاتی این بازجویی ها در دیکتاتوری حاکم، انعکاسی از ایمان خلل ناپذیر این چریک فدایی خلق نسبت به آرمان های کمونیستی و اعتقادش به درستی راهی بود که جهت رهایی کارگران و ستمدیدگان انتخاب نموده بود؛ راهی که هر رهرو آن می دانست برای رسیدن به پیروزی مسیری سخت و طولانی در پیش است که با فداکاری ها و جانپازی های انقلابیون و کارگران رزمنده آگاه هموار می شود.

پاسداران جمهوری اسلامی، رفیق محمد امین را در تقریباً فرودین ماه سال ۶۰ با توجه به اطلاعاتی که از فعالیت های علنی وی به دست آورده بودند، دستگیر کردند. رفیق محمد امین پس از دستگیری با مقاومتش در زیر شکنجه ها و اذیت و آزارهای بازجویانش متوجه شد که دشمن از کلیت فعالیت های وی بی اطلاع است و به خصوص هیچ اطلاعی از فعالیت های وی در چهارچوب هسته های سیاسی-نظامی در بندر عباس ندارد. به همین دلیل هم در بازجویی تلاش نمود که فعالیت های خود را در حد فعالیت های علنی و افشاگری های مرسوم در آن زمان یعنی در شرایط هرج و مرج پس از شکست قیام بهمن و قدرت گیری جمهوری اسلامی محدود نماید. در آن مقطع شرکت در تظاهرات های اعتراضی گوناگون و مطالعه نشریات سازمان های سیاسی و شرکت در بحث های خیابانی امری رایج و عمومی بود. به همین دلیل هم وقتی پرونده وی به دادگاه جمهوری اسلامی فرستاده شد، وی به دو سال زندان محکوم شد. اما دیری نگذشت که پس از ۳۰ خرداد سال ۶۰ و یورش سراسری جمهوری اسلامی به سازمان های سیاسی تعداد زیادی از فعالین سازمان در بندر عباس دستگیر شدند. در اینجا بود که دشمن پی به ابعاد پنهانی فعالیت های رفیق محمد امین برده و بار دیگر این چریک فدایی را به زیر شکنجه بردند. برای مثال برای دشمن مشخص شده بود که رفیق محمد امین از جمله رفقای بوده که در اواخر سال ۵۹ در کوه های دستگرد در منطقه قلعه گنج، قصد برپایی یک مرکز آموزشی جهت آموزش نظامی هواداران چریکهای فدایی خلق و شناسایی منطقه و درست کردن یکسری انبارک جهت نگهداری سلاح و مواد غذایی و ... را داشتند؛ برنامه ای که به دلیل برخورد رفقا با مزدوران محلی و شهادت رفقا "قنبر پیشدست" و "محمود یوسفی" و مجروح شدن تعدادی دیگری از رفقا عملاً پیش نرفت. این برنامه به دلیل

ضرورت انتقال رفقای مجروح به شهر و اطلاع دشمن از حضور رفقا در منطقه اجبارا متوقف و به زمان دیگری موکول شد.

با آشکار شدن نقش رفیق محمد امین در این برنامه و روشن شدن سطح ارتباطاتش با هسته های سیاسی- نظامی در بندر عباس، مقامات مزدور جمهوری اسلامی بار دیگر وی را دادگاهی کرده و این بار او را به اعدام محکوم نمودند.

در آن زمان دژخیمان جمهوری اسلامی در یک اقدام کثیف و ضد مردمی از خانواده های شهدا پول گلوله هایی که جهت اعدام فرزندانشان به پیکرهای پاک آنان شلیک کرده بودند را می گرفتند. برای نمونه خانواده مبارزینی که در زندان "شهرک" بندر عباس تیرباران می شدند می بایست مبلغ هزارو دویست تومان بابت هزینه گلوله هایی که جان بستگانشان را گرفته بودند می پرداختند تا پیکر بی جان و خونین عزیزشان به آنها تحویل داده شود. این اقدام جنایت بار با یک سری شرط و شروط در باره مراسم خاکسپاری و محل خاکسپاری آن عزیزان هم تکمیل می شد. به همین دلیل هم وقتی جنازه رفیق محمد امین را به خانواده اش تحویل دادند، به آنها اجازه دفن وی در شهر بندر عباس را نداده و خانواده مجبور شدند رفیق محمد امین را به روستای خود شان یعنی "گهره" که از روستاهای نزدیک بندرعباس می باشد، برده و وی را در آنجا دفن نمایند. به این ترتیب یار کارگران و زحمتکشان یعنی رفیق محمد امین ترابی که درد ها و رنج های محرومان انگیزه مبارزه اش جهت رهایی تمامی کارگران و ستمدیدگان از ظلم و ستم گشته بود؛ سرانجام در مهر ماه سال ۶۰ و در شرایطی که تنها حدود ۲۴ بهار در زندگی را بیشتر ندیده بود، سرافرازانه و با ایمانی خلل ناپذیر به درستی راهی که برای رهایی کارگران و زحمتکشان در پیش گرفته بود به دست جلادان جمهوری اسلامی تیرباران و خانواده و یارانش را برای همیشه ترک نمود تا با مرگ آگاهانه و پرافتخار خویش به سهم خود راه آزادی و سوسیالیسم را هموار سازد.

یاد رفیق محمد امین ترابی گرامی و راهش پر رهرو باد!